

ter tam za nabrani denar prav „fletno“ živijo. Kmet, ako ti pride taka babura k hiši, odpravi jo takoj s podukom, da naj rajši dela; ako zamore tako daleč potovati in med tem časom različnim vremenskim neprilikam kljubovati, sposobna je taka oseba gotovo še tudi za eno ali drugo kmečko delo. Navadno pa pride taka baba tedaj, ko nisi doma in seveda potem ne moreš nič zato, ako se domača denarnica nekoliko olajša.

V Ptuj se je ustrelil v noči od 19. do 20. t. m. Konrad K., komij iz Maribora. Dal si je 2 krogli, eno v glavo, drugo pa v prsa. Vzrok samomora je bil najbrž ta, da je bil zadnji čas nekako razburjen in obupan.

Kakor se nam iz Slovenjega Gradca poroča, se je pri naznanilu o polomu konzuma v Slovenjem Gradcu nam vrinila neljuba pomota, ker konkurz ne zadeva z a d r u g o samo ob sebi, ampak le nje poslovodja J. Vrečkota, kateri je vsled svojega nepremišljenega in neprevidnega ravnanja (najbrž nahujskan?) zabredel v dolge.

V Mariborški mestni odbor so bili pri zadnjih volitvah izvoljeni razun enega socialdemokrata sami naprednjaki. Volilci so v obilnem številu prihajali in volilna borba je bila precej burna, toda izid nikakor ni bil dvomljiv. Častitamo!

Velika tatvina. V noči od 24. na 25. t. m. so nepoznani tatje ulomili v prodajalnico g. Simoniča, trgovca pri sv. Miklavžu pri Ormožu. Odnegli so blaga v vrednosti čez 1200 kron. Zločinci so morali biti prav previdni ptički in v svojem obrtu jako izurjeni, kajti v sosednih sobah so spali ljudje, ki pa ničesar niso slišali. Ulomili so skoz prodajalniško okno, blago pa so odnesli skoz gostilniške prostore. Nekaj manj vrednega blaga se je sicer našlo tu in tam raztrošenega, pa to je le neznaten pripomoček k zasleditvi tatov. V isti noči so tatje na več mestih ulomili ter različnega blaga nagrahali. Enake tatvine ponavljajo se tudi v Središkej okolici, obstati mora toraj najbrž cela banda teh dolgo-prstežev in upati je, da jih orožniki v kratkem zasledijo, kakor so tudi lansko leto celo zadrugo teh malopridnežev sodnji izročili. Prebivalstvo pa naj bi bilo bolj čuvito. Kjer je naloženega več blaga, na tak prostor naj se tudi po noči večja pozornost obrača!

Poroča se nam iz Hotinje vesi, da je baje krčmar Franc Primec nekega gosta (Janeza Lešnika) v spodnjo čeljust ustrelil, tako, da je prodrla krogla do tilnika. Obstreljenec je zdaj v bolnišnici v Mariboru. O tem dogodku bomo v prihodnji številki našega lista natančneje poročali. Revolver so orožniki Primecu odvzeli.

Sejem sv. Katarine v Ptuj je dokaj živahen, a natančnih podatkov tokrat ne moremo priobčiti, ker se sejem še vrši, ko je ta številka „Štajerca“ v tisku. Natančneje toraj v prihodnji številki.

Dopisi.

V smislu § 19 tisk. zak. zahtevam, da priobčite z ozirom na dopis „Iz Hotinjevesi“ v štev. 21 z dne 18. oktobra 1903 na istem mestu in z istimi črkami v prihodnjo izdajo vašega lista sledeči popravek: Ni res, da hočem „Štajerca“ prebirati, res pa je, da ga ne maram čitati, ni res, da ga skoraj po siloma jemlem občinski pismonoši, res pa je, da ga nikoli nisem zahteval od nje. V Hotinji vasi dne 3. novembra 1903. Franc Primec, gostilničar. (Opomba uredništva: Nam je pač vse eno, ali Vi gospod Primec prebirate naš list ali ne, a povemo Vam, da poznamo mnogo ptičkov v človeški podobi, kateri bi v pričo kakega duhovnika ali drugega klerikalnega podrepnika se pridušili, da ne poznajo „Štajerca“, in če pa ga nosijo shranjenega v notranjem žepu telovnika vedno pri sebi.)

Od Sv. Marjete pri Ptuj se nam poroča, da se tamkaj ljudje najdejo, ki nimajo pojma o dostojnosti. Ni mu toliko zameriti, ako je človek, kateri hoče druge takorekoč komandirati kak samostojen gospodar ali kakor sploh rečemo „sam svoj gospod“. Takšen „sam svoj gospod“ Miklov komij pa ni, temuč je le uslužbenec in se ima po načelih in željah svojega službodajalca ravnati. Mi jako dvomimo, da bi gospod Mikl želel, naj bi se v njegovi trgovini in gostilni kdo žalil ali celo napadal! Gotovo si želi, naj bi se kupovalci, ki pri njem blago jemljejo, dostojno sprejemali in se njim kolikor možno, urno in pošteno postreglo, n e g l e d é na politično mišljenje dotičnega kupovalca. Komij pa je družih mislij, meni namreč, da sme tudi med svojim poslovanjem dajati duška svoji klerikalni prenapetosti ter z nepremišljenimi besedami žaliti ljudi, ki nikakor niso voljni se v take razgovore ali celo prepir spuščati. Naprednjaki in somišljeniki Marjetski, ne dajte si od nikogar vašega prepričanja omajati, stojte ramo ob ramo, pripravljene vsak napad vaših nasprotnikov srčno in krepko odbiti. Najmanj pa si pustite kaj reči od takih ljudi, kakoršen je Miklov komij! Pritožite se gospodu njegovemu, in ako tudi njemu s m r d i t e, tedaj pa že veste, da za vas tamkaj ne marajo in da je toraj bolje, ako se jih izogibljete. Za tokrat naj zadostujejo predstoječe vrstice, če pa ne bo izdalo, pride ostrejša krtača. Šmarjetskim naprednjakom pa pošiljamo pozdrav ter kličemo: l e v r l o n a p e j !

Iz Slovenskih Goric se nam piše: „Ker mi ravno sedaj že tako pozno v jeseni čas dopušča, usojam si nakloniti dragim bralcem velecenjenega lista „Štajerc“ v pregled in objavo, kako vladajo in se nahajajo še dandanes farizejski pristaši in posnemovalci med narodom. Enega takega gospoda imamo tudi tukaj. Kakor nekdanji farizeji, opravičuje in omišlja si ta mož, da je res „poštenjak“, kateri ljubi resnico in pravico. Pa kakor se na njegovi vzorni naravi razvidi, je temu vse drugače; poln je že preveč klerikalne eksekucije! Meni je ta mož dobro znan, in še obiskati bi ga šel včasih, pa ker je preveč navezan na mariborskega kljunača, se ne maram k njemu napotiti.

Prav mu je toraj ugodna okolščina, da stanuje v takem kraju, kjer rase okoli njegovega stanovanja samo grmičevje, v ozadju je gozd, in tako pride, da zverjad tako lahko v njegovo stanovanje zahaja, da mu ni predolgočasno v njegovem brlogu in zakotju. Ta gospod ima jako mnogostranske opravke, v prvi vrsti je čebelar in mizar. Privrženec je klerikalne stranke, in sicer najtemnejše barve. Da bi došel do višje stopinje, otvoril je letos meseca junija čebelarški shod, od katerega se je nadejal, da mu bode prinesel mnogo hvale in priznanja, a ostalo je pri samej samohvali, kajti pohvala v „Fihposu“ se ne more za kaj drugega vzeti. Ne zavidamo ga zaradi njegovega uspeha. Upal je, da bode tudi strokovni list „Slov. čebelar“ o njegovih zaslugah kaj omenil, pa varal se je; napiše sam svojo pohvalo ter jo dopošlje omenjenemu listu. Kako so se mu ljudje za hrbtom smejali, posebno znanci, tega še menda dozda ne ve? No, drugikrat si malo bolje premislite, predno storite tak korak, ki vam ne donša drugega kot zasmeh.

Potujoči čebelar.

Zunanje novice.

Dr. Brejc zopet pogorel. Kakor „Tagespost“ poroča, je dr. Brejc skozi svojega koncipijenta dr. Benkoviča sicer dosegel, da se je neka obravnava v slovenskem jeziku vršila, in sicer s pomočjo tolmača, a vprašamo čemu to, ko ni treba, ker dr. Benkovič vendar zna nemški, stranka katero je zastopal pa itak ni primorana bila k obravnavi priti, nasprotna stranka pa bila nemška! Stvar se tako le otežkoči. Tako početje ni drugega kakor izzivanje višjih oblasti. — Deželno sodišče koroško je razsodbo okrajnega sodišča v Rožeku potrdilo ter obsodilo dr. Brejca v stroške preložene obravnave, katero je o svojem času omenjeni dohtar v slovenskem jeziku zahteval, ker s tem ni drugega nameraval, kakor da povzroči med obema narodoma prepir. Prav tako.

Korajžno dekle. V Modeni na Laškem je neka Ermelinda Morandi na grlu nevarno in nenadoma zbolela, tako, da jo je hotelo zadušiti. Bilo je prepozno po zdravnika poslati, tedaj se odloči njena sestra Artemizija za operacijo, vzame nož, ter napravi sestri zarezo na grlu, da je zamogla bolnica zopet sopsti. Oče teh deklet je že vzel nož v roko, da bi hčer rešil, toda manjkalo mu je korajže.

Samega sebe je na gromadi sežgal. V Moskvi na Ruskem je bogati trgovec z ribami, po imenu Baranoff, v svojem magacinu napravil gromado ter isto obilno s petrolejem polil in jo užgal. Nato se je vlegel na njo. Ko so ljudje zapazili dim in prihiteli gasiti, našli so Baranoffa že sežganega. Čudni samomorilec je bil „starover“ in je ta grozni čin storil iz verske prenapetosti, katera ga je tako daleč znorila.

Prazna vražarija. V Porečji, vasi na Ruskem, je neka učiteljica pri luči delala. Miza, ki ni dobro stala, se je prevrgla, lampa strla ter majhni deklici oblačila užgala. Ljudje, ki so vsled vpitja pritekli

gledat, kaj da je, so deklico obstopili in zijali, meneč, da je to kaka nadnaravna prikazen. Mislili so, da je goreča deklica od hudiča obsedena. Taka je zabitost ljudstva, katero se zadržuje v mraku.

Draga noga. Na Angležkem si je inženier Johnston med vožnjo po železnici eno nogo poškodoval. Zvedenci so spoznali, da ostane noga za zmiraj hroma. Dobil je od zavarovalnice, pri kateri je bil zavarovan, odškodnine v znesku 60.000 mark ali 36 tisoč goldinarjev.

Nemškega cesarja Viljema II. so na grlu operirala. Operacija se je zvršila srečno ter je cesar baje že do dobra ozdravel.

Grofica Lonyay, bivša soproga umrlega prestolonaslednika, nadvojvode Rudolfa, je pred nekaj časom na Švicarskem nevarno obolela. Ko so ji zdravniki privolili, prepeljala se je na Dunaj, kjer je baje že precej okrevala.

Turčija se naročilu, katero sta ji naš in ruski cesar po svojima zastopnikoma v Carigradu vzajemno izročila, noče upogniti. Zapretilo se ji je, da mora napraviti pod nadzorstvom avstrijskih in ruskih častnikov in uradnikov v Macedonliji mir in red, ter poškodovanim kristjanom njih škodo povrniti in jim podrte in požgane hiše na novo postaviti. Pa Turek pač otane Turek; ne uda se prej, ko da mu bajonet na prsi nastaviš. Pred 25 leti so naši vrli vojaki Turka v Bosni in Hercegovini učili manire, pa ga še bodo tudi zdaj, ako bo naš najvišji vojni poveljnik svoji opravičeni terjatvi hotel veljavo sé silo zatrdniti. Hočeš, nočeš, moraš!

Zavoljo zamujenega vlaka se je obesil neki prostak 37. pešpolka. Hotel se je iz Radgone peljati k pogrebu svoje sestre, a prišel je na kolodvor, ko je vlak že odpihal. To ga je tako razjezilo, da se je usmrtil.

V graški mestni odbor je pri zadnjih občinskih volitvah bilo izvoljenih tudi 8 socijaldemokratov, med temi tudi eden žid. No tega bi bili že še lahko pogrešali. Udeležba je bila dokaj živahna.

Pod vlak je prišla žena posestnika Šritvizerja v Mitterdorfu na gorenjem Štajerskem. Železniški čuvaj jo je našel zjutraj čez sredo prerezano na progi ležati. Leve roke ni bilo najti, razmljela so jo najberž kolesa popolnoma.

Goljufi opeharili so na Dunaju mizarskega mojstra W. Pilzceka iz Gradca. Bil je na potu v Ameriko, kjer je hotel za razstavo, ki se bode drugo leto tamkaj priredila, nekaj pohištva izdelati. Goljufi so ga upijanili ter mu vzeli 1600 kron. Naslednji dan se ni vedel na vse okolščine in dogodke od pretekle noči spominjati. Primešali so mu najbrž v pijačo kakšno omamljivo sredstvo.

Železniški čuvaj in njegova žena umorjena. Na Ogerskem so nepoznani tolovaji umorili železniškega čuvaja Jurja Pap in njegovo ženo ter vzeli seboj med drugim tudi denar, katerega je prejšnji dan za kravo skupil. Zločin se je storil po noči.

Kača v pečenki. V neki kmečki hiši blizu Budjevic, tako pripoveduje neki list, so zaklali v soboto